

Karl Møller (DKP):

Jeg blev på grund af udvalgsarbejde forhindret i at sige noget i første omgang. Det er muligt, at nogle af de ting, jeg vil sige, overlapper lidt af det, som ministeren allerede har svaret på, men jeg synes alligevel godt, at jeg vil lægge vores principielle holdning til dette frem, også fordi vi er ret så positive over for dette forslag om bygningsfredning. Vi mener, at hovedintentionerne i forslaget er meget udmærkede, men også at de virkninger, som skulle komme af lovforslaget, i høj grad vil være afhængige af de ressourcer, både økonomiske og personalemæssige, som bliver stillet til rådighed.

Som et par mere principielle bemærkninger vil jeg godt for det første sige, at da al fredning har en vis samfundsmæssig interesse, så mener vi, at de offentlige midler, som bliver givet i støtte, får karakter af offentlige prioriteter, som løbende vil blive bevaret af det offentlige i de bygninger, det nu drejer sig om. Og for det andet vil jeg sige, at staten ikke må sælge fredede bygninger til private.

Jeg har også et par bemærkninger til nogle af paragrafferne, nogle tilføjelser, som vi mener kan præcisere sigtet med selve lovforslaget noget bedre.

I § 3, som omhandler de bygninger, der kan fredes, mener vi, at det ville være ønskeligt, at man også sikrer, at bygninger af særlig historisk interesse kan fredes, selv om de ikke direkte opfylder de krav, som den gældende praksis stiller til fredning. Jeg tænker på bygninger, som har tilknytning til f. eks. arbejderbevægelsens historie eller frihedskampen.

Vedrørende § 11, der handler om nedrivning af fredede bygninger, mener vi, at det er ret så vigtigt, at vi sikrer, at det ikke finder sted, uden at det er blevet offentliggjort lokalt, også over for de mange lokale bevaringsforeninger, som er blevet oprettet igennem de senere år.

I forbindelse med § 17, som handler om statens bygningsfredningsfonds kompetence til bl. a. at sælge fredede ejendomme, mener vi, det er vigtigt, at man pålægger disse fredede bygninger servitutter, som sikrer, at den måde, de fremtidig bliver anvendt på, er i overensstemmelse med de nærmere fastlagte interesser, som har motiveret selve fredning

gen, og at man f. eks. sikrer sig imod udstykning af disse bygninger i ejerlejligheder. Hermed siger vi også, at § 27, som omhandler tilladelse til udstykning i ejerlejligheder, bør ophæves, og at man i konsekvens heraf sikrer, at andre boligfinansieringsformer – til forskel fra ejerlejligheder kunne man tænke sig f. eks. andelsboligforeninger – bliver tilladelseset på anden måde i loven.

Vi støtter først og fremmest lovforslaget, fordi det forøger midlerne til selve bygningsfredningsfonden, hvilket kan have en ret så positiv indflydelse på beskæftigelsen.

Miljøministeren (Ivar Nørgaard):

Til de to sidste indlæg har jeg kun den korte bemærkning, at jeg er villig til at gennemgå lovforslaget også ud fra de synspunkter at gøre det så lidt bureaukratisk som overhovedet muligt.

Jeg kan sige til det sidste indlæg, at jeg naturligvis er interesseret i, at der sikres de bedst mulige personalemæssige og økonomiske ressourcer til at opnå lovens formål.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til miljø- og planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

*Meddelelser fra formanden:***Første næstformand (Erlendsson):**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Udenrigsudvalget (11/12 78):

Udtræder: Ib Christensen

Nyt medlem: Alfred Hansen